

har man indrømmet Opholdskommunen den udelukkende Beskatningsret? Det er, fordi denne Kommune over for den skatteyndendes Person er den eneste, der har nogen Forpligtelse. Det er i sin Opholdskommune, en Skatteyder har en Rettighed for sin egen Persons Vedkommende, og som Vederlag for de Forpligtelser, som en Opholdskommune har over for en Skatteyder, er det, at man skylder denne Opholdskommune en væsentlig Andel i hans Skat, selv om man ikke vil opretholde det nu bestaaende Forhold, og i mangfoldige Aar bestaaende Forhold, at Opholdskommunen er den eneste, som har nogen Ret. I den Henseende er man gaaet væsentlig videre, mener jeg, end man burde gøre i denne Lovgivning, idet man paa samme Tid hverken har opnaaet, at den paagældende i Erhvervskommunen driver sin Næring under lige Forhold med Stedets næringsdrivende, eller at den paagældende fremmede Kommune faar den samme Skat af ham, som den faar af de øvrige næringsdrivende, og endelig heller ikke har opnaaet, at man ikke fremdeles ligesom hidtil ved at tage Ophold i en Kommune med billig Procent kan vinde betydelige Beløb i Skat, hvilket gentagne Gange fra dette Ting og særlig fra dette Tings Flertals Side, den Gang det var i Mindretal, er udtalt at være overmaade forkasteligt. Men efter at jeg har udtalt disse kritiske Bemærkninger, vil jeg dog gerne endnu have Lov til at gentage, at jeg ser, at Opgavens Løsning er ganske overordentlig vanskelig, og ethvert Bidrag, som man maatte yde for at kunne komme til en endelig Løsning i Virkeligheden — skønt man ganske vist har Lov til at kritisere — maa modtages med Paaskønnelse af, at der dog er gjort et nyt Forsøg paa at komme til en Ordning i Erkendelse af, at det dog ikke vil være muligt at fremkomme med noget Forslag, som ikke vil kunne gøres til Genstand for Kritik paa den ene eller den anden Maade. Kun synes det mig, at dette Forslag i særegen Grad indbyder til Kritik, fordi det ikke paa noget Punkt opnaar fuldt ud det, som paa saa mange forskellige Punkter er forlangt af en saadan Lov. Jeg erkender, at paa alle Punkter kan man ikke opnaa alt, hvad der er forlangt, men paa nogle Punkter og de væsentligste Punkter, paa de Punkter, jeg har fremhævet, kunde man opnaa det, og jeg synes netop, at det er paa disse Punkter, Forslaget har sin største Svaghed.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i de herhen hørende Paragraffer vilde jeg gerne have en nærmere Forkla-

ring af, hvad man forstaar ved „anden Afgift af fast Ejendom“, om man ønsker nu at medtage andet eller mere end tidligere. Man har tidligere anført Tiender og Arvefæsteafgifter, men nu har man forandret det til „anden Afgift af fast Ejendom“, og da man senere hen taler om behæftede Indtægtskilder og den Rentebyrde, der skal fordeles, og da jeg har i Erindring det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds's (Scavenius) Forslag i sin Tid om Prioritetsrenters Beskatning ad mellemkommunal Vej, vilde jeg gerne have bekræftet, at det ikke er Meningen i dette Forslag under „anden Afgift af fast Ejendom“ at ville have Prioritetsrenten medindbefattet, men i hvert Tilfælde vil det vist være nødvendigt, at de Afgifter, som man sigter til, blive specificerede i Loven, da der ellers kan komme nogen Tvivl.

§ 8 er med Undtagelse af det sidste Stykke tidligere vedtaget i dette Ting, og det sidste Stykke indeholder jo dette meget omtalte betydelige Drikoffer, som er blevet bragt af det ærede Udvalg, for saa vidt man indgaar paa, at der fremtidig for en lille Del af de skattepligtige og for en vis Del af denne lille Del af disse skattepligtiges Skat skal kunne indføres den, som den ærede Ordfører sagde, saa ofte af det høje Landsting ønskede Overligningskommission. Jeg synes nu, at det havde været bedre at gaa videre. Det under naturligvis ikke den ærede Ordfører, at man efter min Mening skulde have gjort Skridtet fuldt ud, thi det er vist dog erkendt fra de fleste Sider, at Amsraadet er en udmærket kommunal Indretning, men til Overligningskommission eger den sig baade efter sin Sammensætning og sin Indsigt meget lidet. Jeg synes derfor, at naar man virkelig vil have et Offer, som man kunde vise hen til, selv om det ikke er et Offer, man er berettiget til at forlange vederlagt i klingende Mønt, men et Offer, man vilde vise hen til at have bragt over for andres Overbevisning og Ønsker, havde det været bedre at gøre Skridtet fuldt ud, saa at ikke blot den Mand, der ejer en Landejendom uden at bo i Kommunen, kan benytte Kommissionen, men ogsaa den Mand, der ejer en Landejendom og bor i Kommunen. Det er dog en egen Maade at anvise Folk at flytte ud af Kommunen paa for at kunne faa Lejlighed til at bruge Skattekommissionen, og det kan jo ske, naar han tager Bopæl i en anden Kommune; saa har han Rettighed til det, men jeg synes, det var bedre at stille det lige i saa Henseende, saaledes at ogsaa den;